

DIO HORIA GALLERY
ATHENS, GREECE
+30 210 6714827
INFO@DIOHORIA.COM
WWW.DIOHORIA.COM

**Για το Ελληνικό Δελτίο Τύπου, παρακαλούμε μεταβείτε παρακάτω*

Between Two and Three Meters

Chris Akordalitis, Amir H. Fallah, Zoi Gaitanidou, Ioanna Pantazopoulou, Diamantis Sotiropoulos, and The Callas (Lakis & Aris Ionas).

Athens, February 2, 2026 — Dio Horia Gallery presents the group exhibition *Between Two and Three Meters*, featuring works by Chris Akordalitis, Amir H. Fallah, Zoi Gaitanidou, Ioanna Pantazopoulou, Diamantis Sotiropoulos, and The Callas (Lakis & Aris Ionas). The exhibition opens on Thursday, February 12, 2026, at 7:00 PM, at Dio Horia Gallery, and will remain on view until March 15, 2026.

The exhibition *Between Two and Three Meters* brings together artists working with painting, textiles, ink on paper, found objects, and mixed media—works that all belong to the wall, yet gently extend beyond the familiar dimensions of wall-based practice. Ranging between two and three meters, these works occupy a scale that is neither small nor monumental: large enough to alter the way one encounters the artwork, while remaining closely attuned to the human body and its proportions.

In Greece, this intermediate scale carries particular significance. The dimensions of contemporary artistic production are often shaped by practical conditions: small studios, limited storage space, domestic-scale working environments, and a market that increasingly favors small-format works. Many artists produce works smaller than what their thinking actually demands, adjusting their gestures to the physical limits of their surroundings.

The works in *Between Two and Three Meters* resist this compression in a quiet yet unmistakable way. They do not aspire to the monumental; rather, they expand only as much as needed to gain material presence, physicality, and a slower, more attentive rhythm of viewing. They ask something modest but specific of the viewer—a step back, a recalibration, a bodily encounter.

Historically, scale has functioned as an indicator of artistic intention. In 1943, MoMA described large works as “statements of confidence and aesthetic conviction,” affirmations of faith in the act of painting itself. Similarly, the exhibition *Ten Big Paintings* in City Art Gallery Auckland in 1971 acknowledged that even works of medium scale are often materially “unrealizable” without institutional support, framing their production as an act of “positive patronage.”

DIO HORIA GALLERY
ATHENS, GREECE
+30 210 6714827
INFO@DIOHORIA.COM
WWW.DIOHORIA.COM

The works in the present exhibition are neither new commissions nor do they reach the monumental dimensions of those historical examples. Nevertheless, they share the same fundamental gesture: the decision to make something slightly larger than expected—larger than habit, larger than convention, larger than the demands of the market. A steady, conscious claim to space.

Here, painting unfolds as a field; textiles acquire an architectural sensibility; paper and ink extend beyond the page; found materials form surfaces that subtly shift the space around them. Across media, each work explores what wall-based art can become when it is allowed to reach a scale that supports it rather than constrains it.

In the gallery's basement space (annex), a single small-scale work (under 50 cm) by each participating artist is presented in deliberate contrast to the main exhibition. These works function as condensed gestures and conceptual counterpoints, highlighting questions of scale, materiality, and bodily engagement, and extending the dialogue between artwork, viewer, and architectural space.

In *Between Two and Three Meters*, “large” is not a numerical measurement but a stance—a negotiation between external limitations and the artist's expanded internal thinking. This scale becomes a threshold: the point at which the work gains physical presence and the viewer encounters it not only with the eye, but with the whole body.

The exhibition invites audiences to consider how the dimensions of a work shape its atmosphere, meaning, and invitation—and how expanding those dimensions, even by a single meter, can change everything.

Exhibition Information

Title: *Between Two and Three Meters*

Type: Group exhibition

Artists:

Chris Akordalitis · Amir H. Fallah · Zoi Gaitanidou · Ioanna Pantazopoulou · Diamantis Sotiropoulos · The Callas (Lakis & Aris Ionas)

Opening: Thursday, February 12, 2026, 7:00 PM - 9:00 PM

Exhibition Dates: February 12 – March 15, 2026

Venue:

Dio Horia Gallery

5–7 Lempesi St. & 16 Porinou St.

Acropolis, Athens 11742, Greece

DIO HORIA GALLERY
ATHENS, GREECE
+30 210 6714827
INFO@DIOHORIA.COM
WWW.DIOHORIA.COM

Opening Hours:

Tuesday – Wednesday – Friday: 11:00 AM – 7:00 PM

Thursday: 12:00 AM – 9:00 PM

Saturday: 12:00 PM – 6:00 PM

Tel.: +30 210 9241382 | +30 210 6714827

Email: info@diohoria.com

Download press images here:

<https://www.dropbox.com/scl/fo/b1liraqobwvz3zpuhpypz/ABPTv1o6I9y9pHa3YLVKZyk?rlkey=xnlbjsdsuzz70h6i9jok3rjza&st=zgz5zuh5&dl=0>

Μεταξύ Δύο και Τριών Μέτρων

Χρίστος Ακορδαλίτης, Amir H. Fallah, Ζωή Γαϊτανίδου, Ιωάννα Πανταζοπούλου, Διαμαντής Σωτηρόπουλος, The Callas (Λάκης και Άρης Ιωνάς)

Αθήνα, 2 Φεβρουαρίου 2026 — Η Γκαλερί Δύο Χωριά παρουσιάζει την ομαδική έκθεση «Μεταξύ Δύο και Τριών Μέτρων», με τη συμμετοχή των Χρίστου Ακορδαλίτη, Amir H. Fallah, Ζωής Γαϊτανίδου, Ιωάννας Πανταζοπούλου, Διαμαντή Σωτηρόπουλου και The Callas (Λάκη και Άρη Ιωνά).

Τα εγκαίνια της έκθεσης θα πραγματοποιηθούν την Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου 2026, στις 19:00, στη Γκαλερί Δύο Χωριά. Η έκθεση θα διαρκέσει έως τις 15 Μαρτίου 2026.

Η έκθεση Μεταξύ Δύο και Τριών Μέτρων συγκεντρώνει καλλιτέχνες που εργάζονται με ζωγραφική, υφάσματα, μελάνι στο χαρτί, ευρεθέντα αντικείμενα και μεικτές τεχνικές — έργα που ανήκουν όλα στον τοίχο, αλλά επεκτείνονται απαλά πέρα από τις οικείες διαστάσεις της επιτοίχιας πρακτικής. Κινούμενα μεταξύ δύο και τριών μέτρων, τα έργα αυτά καταλαμβάνουν μια κλίμακα που δεν είναι ούτε μικρή ούτε μνημειακή: αρκετά μεγάλη ώστε να αλλάζει τον τρόπο συνάντησης με το έργο, αλλά ακόμη απόλυτα συνδεδεμένη με το ανθρώπινο σώμα και τις αναλογίες του.

Στην Ελλάδα, αυτή η ενδιάμεση κλίμακα έχει ξεχωριστή σημασία. Οι διαστάσεις της σύγχρονης παραγωγής διαμορφώνονται συχνά από πρακτικές συνθήκες: μικρά ατελιέ, περιορισμένοι χώροι αποθήκευσης, οικιακά περιβάλλοντα μικρής κλίμακας, καθώς και μια αγορά που ολοένα περισσότερο ευνοεί έργα μικρών διαστάσεων. Πολλοί καλλιτέχνες δημιουργούν έργα μικρότερα από αυτό που πραγματικά απαιτεί η σκέψη τους, προσαρμόζοντας τις χειρονομίες τους στα όρια του περιβάλλοντός τους.

Τα έργα της έκθεσης αντιστέκονται σε αυτή τη συμπίεση με τρόπο ήσυχο αλλά ξεκάθαρο. Δεν επιδιώκουν το μνημειακό· αντίθετα, επεκτείνονται τόσο όσο χρειάζεται για να αποκτήσουν υλικότητα, παρουσία και έναν πιο αργό, προσεκτικό ρυθμό θέασης. Ζητούν από τον θεατή μια μικρή μετατόπιση — ένα βήμα πίσω, μια αναπροσαρμογή, μια σωματική συνάντηση.

Ιστορικά, η κλίμακα λειτουργεί ως ένδειξη καλλιτεχνικής πρόθεσης. Το 1943, το MoMA περιέγραψε τα μεγάλα έργα ως «δηλώσεις αυτοπεποίθησης και αισθητικής πεποίθησης», ως επιβεβαιώσεις πίστης στην πράξη της ζωγραφικής. Ομοίως, η έκθεση *Ten Big Paintings* στην πινακοθήκη του Auckland το 1971 αναγνώρισε ότι ακόμη και έργα

μεσαίας κλίμακας είναι συχνά υλικά «απραγματοποίητα» χωρίς θεσμική υποστήριξη, χαρακτηρίζοντας την παραγωγή τους ως πράξη «θετικής πατρωνίας».

Τα έργα της παρούσας έκθεσης δεν είναι νέες παραγγελίες ούτε φτάνουν στις μνημειώδεις διαστάσεις εκείνων των ιστορικών παραδειγμάτων. Ωστόσο, μοιράζονται την ίδια θεμελιώδη χειρονομία: την απόφαση να δημιουργηθεί κάτι λίγο μεγαλύτερο από το αναμενόμενο, μεγαλύτερο από τη συνήθεια, μεγαλύτερο από τις απαιτήσεις της αγοράς. Μια σταθερή, συνειδητή διεκδίκηση χώρου.

Εδώ, η ζωγραφική απλώνεται σαν πεδίο· τα υφάσματα αποκτούν αρχιτεκτονική αίσθηση· το χαρτί και το μελάνι εκτείνονται πέρα από τη σελίδα· τα ευρεθέντα υλικά συνθέτουν επιφάνειες που μετακινούν τον χώρο. Σε όλα τα μέσα, κάθε έργο διερευνά τι μπορεί να γίνει η επιτοίχια τέχνη όταν της επιτρέπεται να φτάσει σε μια κλίμακα που την υποστηρίζει αντί να την περιορίζει.

Στον υπόγειο χώρο (annex) της γκαλερί, παρουσιάζεται από ένα μικρό έργο (κάτω των 50 εκ.) από κάθε συμμετέχοντα καλλιτέχνη, σε σκόπιμη αντιδιαστολή με τα έργα κύριας κλίμακας. Τα έργα αυτά λειτουργούν ως συμπυκνωμένες χειρονομίες και εννοιολογικά αντίβαρα, ενισχύοντας τον διάλογο μεταξύ κλίμακας, υλικότητας και σωματικής εμπειρίας.

Στην έκθεση Μεταξύ Δύο και Τριών Μέτρων, το «μεγάλο» δεν είναι αριθμητικό μέγεθος αλλά στάση — μια διαπραγμάτευση ανάμεσα σε εξωτερικούς περιορισμούς και στη διευρυμένη εσωτερική σκέψη του καλλιτέχνη. Αυτή η κλίμακα γίνεται κατώφλι: το σημείο όπου το έργο αποκτά φυσική παρουσία και ο θεατής το συναντά όχι μόνο με το βλέμμα αλλά με ολόκληρο το σώμα.

Πληροφορίες Έκθεσης

Τίτλος: *Μεταξύ Δύο και Τριών Μέτρων*

Τύπος: Ομαδική έκθεση

Καλλιτέχνες:

Χρίστος Ακορδαλίτης · Amir H. Fallah · Ζωή Γαϊτανίδου · Ιωάννα Πανταζοπούλου ·
Διαμαντής Σωτηρόπουλος · The Callas (Λάκης και Άρης Ιωνάς)

Εγκαίνια: Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου 2026, 19:00 – 21:00

Διάρκεια: 12 Φεβρουαρίου – 15 Μαρτίου 2026

Χώρος:

Γκαλερί Δύο Χωριά Ακρόπολη

Λεμπέση 5–7 & Πορίνου 16,

Ακρόπολη, Αθήνα 11742

Ωράριο λειτουργίας:

Τρίτη – Τετάρτη – Παρασκευή: 11:00 – 19:00

Πέμπτη: 12:00 – 21:00

Σάββατο: 12:00 – 18:00

Τηλ.: +30 210 9241382 | +30 210 6714827

Email: info@diohorias.com

Κατεβάστε υλικό για τον Τύπο εδώ:

<https://www.dropbox.com/scl/fo/b1liragobwvz3zpuhpypz/ABPTv1o6I9y9pHa3YLVKZvk?rlkey=xnlbjsdsuzz70h6i9jok3rjza&st=zgz5zuh5&dl=0>